

V PONDĚLÍ 4. ŘÍJNA SI MŮŽETE PŘEČÍST ROZSÁHLÝ PRŮŘEZ ŽIVOTEM A DÍLEM JOEA ABERCROMBIEHO A HNED V ÚTERÝ PRO VÁS MÁME PŘIPRAVENÝ ROZHOVOR S TÍMTO AUTOREM.

(<http://www.toplist.cz/>)

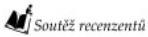
(<http://www.facebook.com/pages/Jsem-brana/277905734629>)

(<http://www.festivalfantazie.cz/special/>)

(<http://www.facebook.com/pages/Praha-Czech-Republic/Galerie-Nemesis/144571038910715>)

(<http://www.soutezrecenzentu.cz/>)

**starožitné pohlednice, ty nejlepší u nás
potešte sebe nebo někoho blízkého
starožitnou pohlednicí svého rodného města.**

(<http://ad2.billboard.cz/please/redirect/42392/1/1/1/>)

RECENZE: BRONEC MICHAEL (ED.) A KOČÍ JAKUB D. (ED.): LEGENDY - DRACI

Vložil/a: Lament (/uzivatele/lament.) | Vydáno: Po, 2010-10-04 00:01.

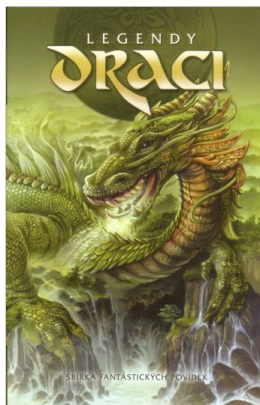
Tagy:

Vzal na sebe auru moci, dobra, zla – i prázdnoty. Byl také nadějí, vznešeností, symbolem velkorysosti, moudrosti a odhodlání. Ve svém vlídném a nádherném vtělení je ochoten vynést nás mezi oblaka a hvězdy. Nemůžeme ho přehlížet ani si z něj tropit žerty.

Drak, přůmět nesčíslných snů, se usadil hluboko v našem nitru.

(str. 784)

Draci vypadají už na první pohled jako nějaký vzácný artefakt z fantasy příběhů. Nebo nebezpečný svazek z hororů? Ihned upoutají pozornost svou masivně hmotnou podstatou. Dnes jsou sice tlustopisy docela v módě, ale domácí antologie o osmi set stranách? To zase není tak obvyklé. Překrásná a zároveň vkusně decentní obálka Jany Šouflové dává svazku opar luxusu. A vnitřní ilustrace (v některých případech spíše studie) draků a dráček z tužky Jakuba „Draka“ Kočího vyvolávají celou škálu dojmů, od roztomilosti a pobavení až k dokumentarismu, a tak vhodně koření stejně rozsáhlé spektrum příběhů, zakletých uvnitř.

Všichni víme, jak bývají povídkové antologie ošidné a nesnadné k posouzení. Tak tahle není, protože úhrnem je velmi povedená. Díky velkému rozsahu a značnému obsahu vynikajících kousků a také známých jmen čtenář snadno pustí z hlavy ty průměrné. Proklínali byste mě, kdybych chtěla probírat všechny povídky – to už se opravdu vyplatí přečíst si celé Draky. Ale ochutnat vás rozhodně nechám. V této hostině slov se jednotlivé chody umně prolétají, exotika střídá zemitý základ a experimenty dráždí čtenářovu chuť neznámými, leč k zbláznění povědomými druhy koření.

Například Edita Dufková rozhodně nezklame své příznivce dračím válečným a politickým dramatem. Proč ne, vždyť draci jsou dokonalé válečné stroje. Ovšem mohou se stát nepohodlnými, stejně jako lidé. Jiří Pavlovský nám se šarmem sobě vlastním nabídne hned několik teorií, proč draci žerou panny. Jana Rečková je vždy výrazně svá a přesto pokaždé jiná. V konstrukci dračího světa, do kterého se dostane lidská dívka a odmítá se vrátit domů, to přesvědčivě dokazuje. Ivana Kuglerová nám servíruje tak plnotučnou fantasy, na kterou má u nás snad talent pouze ona (bez urážky). Věčná škoda, že o ní v poslední době není slyšet. Hanka Vranová má patrně zkušenosti s nezbednými draky, kteří svým lidským přátelům vaří pokrmy z lysohlávek. Kde se dá sehnat vejce takového ještěřa? Přiznávat, že z povídek, co mi nejvíce utkvěly v paměti, je jedna od Pavla Renčina, je téměř trapně tendenční, ale je to tak. Kdyby psal v USA, budou se jeho westernoví antihrdinové – protivná překladatelka z dračího jazyka David La Rosa Bellisima a její nemytý průvodce dávno prohánět na plátnech kin. Míla Linc půvabně odkazuje nejen na svou tvorbu prostředím Temného hvozdu, ale jeho lovčí se jmenuje Meyrink a účastní se lovu na Kostrouny. Martin D. Antonín na to jde od lesa – jeho draka adoptovala a vychovala... kukačka! Přesto se jeho povídka nese převážně ve vážném duchu a autorovým břitkým humorem je jen kořeněna. A já patřím k těm čtenářům, kterým tato Antonínova poloha sedí mnohem víc než ta čistě humoristická. Sidha Apollyon nám pak předkládá něco, co by se dalo nazvat třpytem a krásou zakletou do slov. Příběh to má, ale ten není podstatný, když se necháte hýčkat pestrobarevným zákuskem všech vůní a chutí.

Tahle ochutnávka rozhodně není vše, co nám Draci nabízejí. A známá jména nejsou jediná, která ve sbírce stojí za ochutnání. Aby toho nebylo málo, jsou tyto šťavnaté a výživné chody dokresleny drobným teoretickým předkrmem od Leonarda Medka a v závěru na nás čeká něco lahodné ambrozie k zapití od Jana Kantůrka a Františky Vrbenské. A fajnšmekři jistě ocení závěrečný čokoládový bonbónek v podobě medailónků autorů a ódy na draka od Jasmíny M. Kočí.

Ovšem Draci mají kromě přepestrého obsahu a vyčerpávajících dračích variací ještě jednu zvláštnost. Z celé knihy přímo číší láska. Z úpravy láska ke knihám. Z povídek láska k drakům. Z teoretické části láska k informacím a jejich novému spřádání. A z medailónků láska k autorům. Je vidět, že pro Michaela Bronce jsou jeho literáti bytostí, které stojí za to, i když nepíší. Tyhle medailónky, to není jen výčet potištěných svazků, ale jsou v nich zakletí psavci samotní.

To mrňavé zelené mládě, které se tak dlouho klubalo z vajíčka, se tedy nakonec narodilo. A je to velmi neobvyklý ještěř se zlatým srdcem. Nepatří k těm, kteří si dávají k snidani panny, je velice inteligentní, hravý a má smysl pro humor. Tak ho určitě nemiňte, protože je možné, že podobní draci se rodí jen jednou za staletí.

Legendy: Draci

Bronec, Michael (ed.) - Kočí, Jakub D. (ed.)

Nakladatel: Straky na vrbě

Obálka: Jana Šouflová

Redakce: Michael Bronec, Jana Kopečková, Zuzana Kupková

Rok vydání: 2010

Počet stran: 800

Rozeř: 145 x 220

Provedení: hardback

Cena: 450 Kč

Hodnocení článku:

Vaše hodnocení: žádný
Hodnocení článku: 5 (5 votes)

ERROR: syntaxerror
OFFENDING COMMAND: --nostringval--

STACK:

/Title
(
/Subject
(D:20100710184631)
/ModDate
(
/Keywords
(PDFCreator Version 0.8.0)
/Creator
(D:20100710184631)
/CreationDate
(Pavel)
/Author
-mark-